

تخمین قوه نامیه بذور گندم توسط آزمون هدایت الکتریکی (۶۴)

محمد فرهنگ^۱، جواد خزائی^۲، محمود لطفی^۳، جواد رضائی^۴

چکیده

آزمون سنجش هدایت الکتریکی محلول حاصل از خیساندن بذور در آب می‌تواند به عنوان معیاری برای اندازه گیری قوه نامیه مورد استفاده قرار گیرد. برای این منظور ابتدا چار نمونه مختلف بذر گندم رقم قدس با قوه نامیه‌های غیر همسان از موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج تهیه شد و برای هر نمونه قوه نامیه توسط آزمون رایج جوانه‌زنی تعیین گردید. سپس از هر نمونه بذر، سه دسته ۵۰ تایی بذر تهیه، توزین و برای مدت ۲۶ ساعت در ۵۰ میلی‌لیتر آب مقطر با دمای $25 \pm 1^\circ\text{C}$ قرار گرفتند و در طی این مدت به طور پیوسته هر یک ساعت یک بار هدایت الکتریکی محلول اندازه‌گیری و تعیین گردید. نتایج نشان داد که با افزایش زمان خیساندن بذرها از یک تا ۲۶ ساعت مقدار هدایت الکتریکی بذرهاي مختلف به طور پیوسته افزایش یافت که مدل‌های مربوط به آن‌ها گزارش شده است. همچنین تفاوت قابل ملاحظه‌ای بین هدایت الکتریکی محلول حاصل از بذور دارای قوه نامیه‌های مختلف مشاهده شد. هدایت الکتریکی بذرهاي با قوه نامیه بالاتر بطور قابل ملاحظه‌ای کمتر نسبت به بذرهاي با قوه نامیه کمتر بود. در پایان مدلی برای تخمین قوه نامیه بذور گندم بر حسب میزان هدایت الکتریکی محلول حاصل از خیساندن آن‌ها در آب مقطر به مدت ۲۶ ساعت ارائه گردیده است.

کلیدواژه: آزمون هدایت الکتریکی، گندم، قوه نامیه

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مکانیک ماشین های کشاورزی، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران، پست الکترونیک: mf62_farahmand@yahoo.com

۲- استادیار گروه امور فنی کشاورزی، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران.

۳- استادیار گروه تولیدات گیاهی، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد مکانیک ماشین های کشاورزی، پردیس ابوریحان، دانشگاه تهران

مقدمه

قوه نامیه یکی از خواص مهم کیفی بذر به شمار می‌رود. روشهای مختلفی برای تعیین قوه نامیه بذرها وجود دارد که عمدتاً شامل روشهای آزمون رایج جوانه زنی، آزمونهای بیوشیمیایی و آزمونهای بیوفیزیکی می‌شوند. هر یک از این روشها دارای مزایا و معایب خاص خود می‌باشند. ولی به منظور به دست آوردن بهترین نتیجه از هر یک از این آزمون‌ها باید روش استاندارد برای بذر مختلف تعیین گردد. در کنار سایر روشها، آزمون سنجش هدایت الکتریکی محلول حاصل از خیساندن بذر محصولات کشاورزی در آب می‌تواند به عنوان معیاری برای تخمین قوه نامیه به کار گرفته شود. تحقیقات قبلی نشان داده است که یک آزمون استاندارد شده می‌تواند تخمینی از کیفیت بذر در مدت زمان متوسط ۲۴ ساعت ارائه دهد و می‌توان از آن به عنوان یک روش سریع و مکمل جهت تعیین قوه نامیه استفاده کرد [۲]. همزمان با خشک شدن بذر (بصورت طبیعی یا روشهای دیگر) غشاء سلولی قدرت نگهداری مواد قابل حل داخل سلول را از دست می‌دهد. بنابراین رطوبت‌گیری مجدد با نشت مواد داخل بذر به بیرون همراه است. به طور معمول تمامی غشاء سلول در جریان آبیگری بازسازی می‌شود. اما بذر قوی‌تر احتمالاً با سرعت بیشتر و نشت مواد کمتر نسبت به دانه‌های ضعیف‌تر غشاء خود را بازسازی می‌کنند. بنابراین می‌توان فرض کرد که میزان نشت مواد داخل بذر به بیرون با کیفیت آن رابطه دارد. هنگامی که بذر خشک در آب خیسانده می‌شوند، اختلاف فشار اسمزی بین آب و بذر سبب جذب سریع آب بوسیله بذر می‌شود. در همین زمان مواد قابل حل درون دانه به آب نشت می‌کنند [۲]. ساختار غشاء سلولی ضعیف‌تر معمولاً نشان دهنده قوه نامیه پایین‌تر است. در چنین بذرهایی موادی همچون اسیدهای آمینه، لیپیدها و سایر اسیدهای آلی به عنوان الکترولیت وارد آب شده و سبب افزایش هدایت الکتریکی محلول حاصل از خیساندن بذرها در آب می‌شوند. لذا هر اندازه نشت مواد داخل سلول به بیرون بیشتر باشد نشان دهنده قوه نامیه پایین‌تر بذر می‌باشد [۷].

رابطه هدایت الکتریکی با قوه نامیه برای نخود [۴، ۹ و ۱۱]، برنج [۶]، گندم [۳ و ۵]، لوبیا [۱۰] و سویا [۱، ۸ و ۱۲] تعیین گردیده است. در این تحقیق ضمن بررسی رابطه بین هدایت الکتریکی و قوه نامیه بذر گندم، مدلهایی برای تخمین میزان هدایت الکتریکی بر حسب زمان خیساندن بذرها در آب و همچنین تخمین قوه نامیه بذر گندم بر حسب میزان هدایت الکتریکی محلول حاصل از خیساندن آن در آب مقطر به مدت ۲۶ ساعت ارائه گردیده است.

مواد و روشها

به منظور تعیین رابطه بین قوه نامیه بذر گندم با هدایت الکتریکی محلول حاصل از خیساندن بذر در آب مقطر، چهار نمونه بذر گندم رقم سرداری با قوه نامیه‌های متفاوت از موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج تهیه گردید و برای هر نمونه قوه نامیه توسط آزمون جوانه زنی تعیین شد. قبل از هر آزمایش دانه‌های ترک‌دار و شکسته و نیز مواد خارجی جدا و سعی شد که بذرهای سالم برای آزمایشات استفاده شوند. از آنجا که تمام بذر آغشته به سموم قارچ کش بودند، قبل از انجام آزمایشات، تمامی بذر توسط آب مقطر به میزان یکسان شستشو شدند.

آزمون جوانه زنی: از هر نمونه بذر گندم تعداد صد عدد بذر در چهار ظرف پتری دیش (هر ظرف ۲۵ عدد) حاوی فیلترهای کاغذی خیسانده شده در آب مقطر قرار گرفت. پتری‌دیش‌ها در یک اتاقک رشد در دمای 20°C برای ۶ روز نگهداری شدند. تعداد جوانه‌های سالم شمرده شده در پایان ششمین روز تحت عنوان قوه نامیه تعریف گردید.

آزمون هدایت الکتریکی: هدایت الکتریکی بذرها به روش توده‌ای انجام شد. در تمام آزمایشات هر دسته ۵۰ عددی پس از توزین برای مدت ۲۶ ساعت در ۵۰ میلی‌لیتر آب مقطر با هدایت الکتریکی پایه $3/55 \text{ } \mu\text{s.cm}^{-1}$ قرار می‌گرفت و در طی این مدت بطور پیوسته هر یک ساعت یکبار هدایت الکتریکی محلول اندازه‌گیری و تعیین گردید. برای اندازه‌گیری هدایت الکتریکی بذرها از دستگاه هدایت‌سنج مدل اکواسکن-کان ۶ استفاده شد (شکل ۱). ضمناً در تمام آزمایشات دمای آب ثابت و در محدوده $25 \pm 1^{\circ}\text{C}$ قرار داشت. برای هر نمونه هدایت الکتریکی اولیه آب مقطر از قرائت دستگاه کسر گردید و هدایت الکتریکی محلول حاصل از

خیساندن بذرهای در آب مقطر بر حسب $cm^{-1}g^{-1}$ of seed (fresh weight) به ازای ۵۰ میلی لیتر آب گزارش گردید.

شکل ۱. سنجش هدایت الکتریکی محلول حاصل از خیساندن بذور گندم در آب مقطر به روش توده ای.

نتایج و بحث

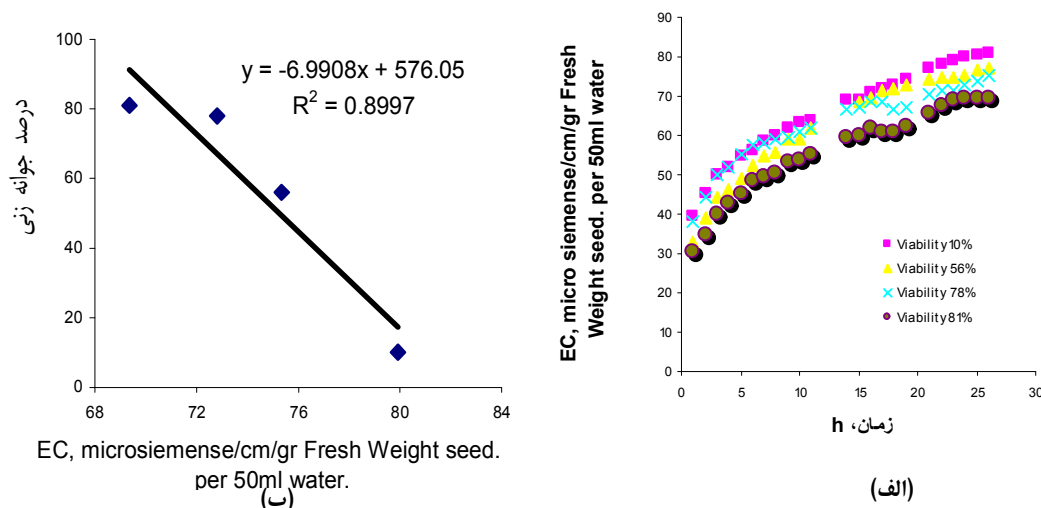
همانطور که از نمودار شکل ۲ (الف) پیداست، برای هر چهار نمونه بذر، با افزایش زمان خیساندن بذور در آب مقطر هدایت الکتریکی محلول حاصل بطور پیوسته روند افزایشی داشت. این روند در ساعات اولیه آزمایش سریعتر بود. برای بذرهای با قوه نامیه ۸۱ درصد، با افزایش زمان خیساندن از یک تا ۲۶ ساعت مقدار هدایت الکتریکی به طور پیوسته از $30/5$ به $69/5 cm^{-1}.g^{-1}$ به ازای خیساندن بذرهای در ۵۰ میلی لیتر آب مقطر، افزایش نشان داد. مقادیر متناظر برای بذرهای با قوه نامیه ۷۸، ۵۶ و ۱۰ درصد به ترتیب از $38/2$ به $75/0$ ، از $32/8$ به $77/0$ و از $39/5$ به $81/2 cm^{-1}.g^{-1}$ به ازای ۵۰ میلی لیتر آب بوده است. افزایش بیشتر مقدار هدایت الکتریکی بذرهای دارای قوه نامیه کمتر را می توان به فرسودگی غشاء سلولی آنها و عدم توانایی نگهداری مواد داخل بذر توسط پوسته نسبت داد.

روند تغییرات هدایت الکتریکی را می توان بخوبی توسط یک منحنی سهمی درجه دو بصورت $(Ec = at^2 + bt + c; R^2)$ توصیف کرد. ضرایب a و b و c در این مدل و همچنین ضریب R^2 برای هر چهار نمونه بذر گندم در جدول ۱ آورده شده است. نتایج نشان داد که قرار دادن بذرهای به مدت ۲۶ ساعت درون آب مقطر به منظور ارزیابی قوه نامیه بذرهای کفایت می کند. بر این اساس هدایت الکتریکی مربوط به هر چهار دسته بذر در طی ۲۶ ساعت پس از خیساندن استخراج و نتایج آنها در شکل ۲ (ب) نشان داده شده است.

نتیجه گیری

نتایج این تحقیق نشان داد که با کاهش قوه نامیه بذور گندم هدایت الکتریکی محلول حاصل از خیساندن بذرهای در آب مقطر افزایش قابل ملاحظه ای داشته است. مدل ریاضی رابطه بین قوه نامیه بذر گندم با میزان هدایت الکتریکی محلول حاصل از خیساندن آن در آب مقطر به مدت ۲۶ ساعت بصورت زیر به دست آمد:

$$\text{Viability, \%} = -6.9908 \text{ EC} + 576.05; R^2 = 0.8997$$

شکل ۲. (الف) منحنی های هدایت الکتریکی برای چهار نمونه بذر گندم خیسانده شده در آب مقطر، (ب) منحنی تخمین قوه نامیه گندم برحسب هدایت الکتریکی محلول حاصل از آن پس از مدت ۲۶ ساعت

جدول ۱. ضرایب مدل تخمین افزایش هدایت الکتریکی با افزایش زمان برای نمونه های مختلف بذر گندم

R ^۲	ضرایب مدل			قوه نامیه (درصد)
	c	b	a	
۰/۹۸۸	۴۱/۱۶۵	۲/۵۶۵	-۰/۰۴۱	۱۰
۰/۹۹۳	۳۲/۸۶۱	۳/۴۱۹	-۰/۰۶۸	۵۶
۰/۹۵۴	۴۱/۵۵۵	۲/۴۳۰	-۰/۰۴۸	۷۸
۰/۹۷۸	۳۱/۶۹۷	۲/۶۳۳	-۰/۰۴۶	۸۱

سپاسگزاری

بدین وسیله از زحمات و کمکهای کارشناسان محترم گروه تولیدات گیاهی پردیس ابوریحان دانشگاه تهران مخصوصاً جناب آقای مهندس نیکورزم که در طول انجام این تحقیق امکانات آزمایشگاهی لازم را در اختیار محققین قرار دادند و همچنین از کمکهای سرکار خانم مهندس علی آبادی که در جهت انجام آزمونهای جوانه زنی همکاری نمودند کمال تشکر به عمل می آید.

منابع:

1. Abdul-Baki and J.D. Anderson. 1973. Vigour determination in soyabean seed by multiple criteria. J. of crop. Sci. v(13):630-633.
2. A. Sørensen, E.B. Lauridsen and K. Thomsen. 1996. Electrical conductivity test. Technical note No. 45. Danida Forest Seed Center. Krogerupvej 21 Dk-3050 Humlebaek. Denmark.
3. K.J. Tao. 1980. Vigor referee test for soyabean and corn seed. Assoc. Off Seed Anal. Newslett. V(54): 53-68.
4. M.F.F. Carver and S. Mathews. 1975. Respiratory measurements as indicators of neld emergence ability in Peas. Journal of Seed Sci. and Technology 3:871-879.
5. N.S. Gills and J.C. Delouche. 1973. Deterioration of seed corn During Storage. Proc. Assoc. Off Seed Anal. v(63): 33-50.

6. P.K. Agarwal. 1977. Germination, fat acidity and leaching of sugars from five cultivars of Paddy (*Oryza sativa*) seed during storage. *J. of Seed Sci. and Technology*. v(5): 489-498.
7. R. Bhar, C.N. Murthy, M.V. Lele, S. Ramgopal and M. Khan. Design and fabrication of the Microprocessor based seed testing instrument. *J. Instrum. Soc. India*. v(34(2)):95-106.
8. R.W. Yaklich, M.M. Kulich and J.D. Anderson. 1979. Evaluation of vigour tests in soyabean seeds. Relationship of ATP conductivity and radioactive tract multiple criteria laboratory tests to field performance. *J. of Crop. Sci.* v(19): 806-810.
9. D.J. Scott and R.C. Close. 1976. An assessment of seed factors affecting field emergence of garden pea seed lots. *J. of Seed Sci. and Technology*. v(4): 287-300.
10. S. Mathews and W.T. Bradnock. 1967. Relationship between seed exudation and field emergence in peas and French beans. *J. of Hort. Res.* v(8):89-93.
11. S. Mathews and W.T. Bradnock. 1976. The detection of seed sample of wrinkled-seeded peas (*Pisum Sativum* L) of potentially low planting value. *Proc. Int. Seed Test Assoc.* v(32): 553-563.
12. T.M. Ching and I. Schoolcraft. 1968. Physiological and chemical differences in aged seeds. *J. of Crop. Sci.* v(8): 407-409.

ELECTERICAL CONDUCTIVITY TEST AS A CRITERION TO STIMATE THE VIABILITY OF WHEAT SEEDS

M.farahmand¹, J. Khazaei², M. Lotfi³ and J. Rezaeifar⁴

Abstract

Measurement of electrical conductivity (EC) of leak water from imbibing seeds can be used as a criterion to estimate the viability of seeds. In this study, the correlation between EC and viability of the wheat seeds was determined. The tests were conducted using 4-sample of wheat seeds (Ghods variety) with different viability. The viability of samples determined by common germination test. For each sample with predetermined viability, the 50 seeds were soaked in a 50 ml distilled water at 25 ± 1 °C. EC was measured by a EC meter at 1 hour time intervals for 26 hours. The results showed that for the seeds with different viability, the conductivity of the seeds leachates was increased nonlinearly with increasing the soaking time. For the same time of soaking, the EC of the seeds with high viability was significantly lower than that for the seeds with low viability. Soaking the seeds in water for about 26 hour was sufficient to evaluate the differences between the viability of the seed samples. Finally, a mathematical model is reported to estimate the viability of wheat seeds based on the EC of leak water from imbibing seeds.

Keyboards: Electrical Conductivity, Wheat, Viability.

1,4. MSc. Student. Dept. Agricultural Technical Engineering, Abouraihan Campus, Tehran University-Iran.

2 . Assistant Prof. Dept. Agricultural Technical Engineering, Abouraihan Campus, Tehran University-Iran.

3 . Assistant Prof. Dept. Hort. Crop Production, Abouraihan Campus, Tehran University-Iran.